

Нагласливъ, *adj.* Mus. accordable.

Нагласовачъ, *sm.* un monteur; || (на инструменты), un accordeur.

Нагласивамъ, *va.* harmonier et harmoniser; 1. *fig.* catéchiser; 2. *Mus.* accorder; 3. (чавоника), monter; 4. -са, *vr.* s'harmoniser.

Нагласиване, *sn.* Mus. l'accord *m.*; || (на развали), Гаргёре и арпажемент *m.*

Нагледвамъ и -глаждамъ, *va.* visiter, inspecter, observer, aider, gouverner, épier, garder; 1. (*нѣщо*), surveiller; 2. (часто нѣкого), 'hantier; 3. който нагледва често, assidu auprès de; 4. -са (асевъзможно), *vr.* être aux petites soins, *m.*

Нагледване, *sn.* l'inspection *f.*, surveillance, intendance, garde, assiduité, cure, conduite *f.*; || стоя подъ върло —, *vn.* être sous la ferule de.

Нагледванеа, *sn. pl.* les soins *m.*

Нагледвачъ, ка, с. surveillant, ante; conservateur, trice; un garde, visiteur, proposé *m.*; || (върху пѫщна направа), un piqueur; || (върху работница), un 'haleur.

Наговорене, *sn.* la persuasion.

Наговорителъ, *adj.* persuasif.

Наговорникъ, ница, с. conspirateur, trice; un conjurateur, conjuré, complice, cabaleur, *m.*

Наговорницы, *sm. pl.* la cabale.

Наговаряム, *va.* persuader, débaucher, déconseiller, dissuader de, pratiquer, machiner; 1. *fig.* tramer; 2. *fam.* emboiser; 3. -са, *vr.* comploter, conjurer, s'aboucher; 4. който може са наговори, persuasible, *adj.*

Наговаряне, *sn.* la conspiration, le complot, faction *f.*, trame, brigue *f.*, abouchement *m.*; || *fig.* la cabale.

Наговарянеа, *sn. pl.* le pourparler.

Наговоръ, *sn.* la conjuration, la conspiration.

Нагонна свойщина, *sf.* l'instinctivité *f.*

Нагонни, *adj.* instinctif; -но, -etivement.

Нагонъ или Потникъ (инстинктъ), *sm.* l'instinct *m.*

Нагоренъ, *adj.* perpendiculaire; -ро, -мент; || -рѣнъ бѣлѣкъ (на прѣстѣнникъ), *sm.* la flétrissure. [griller.]

Нагорещавамъ, *va.* griller; || -са, *vr.* se

Нагорѣ (въз рѣка), *adv.* à contre-mont.

Нагорявамъ (прѣстѣнникъ), *va.* flétrir.

Нагоряване (върху сѣщъ), *sn.* le lumignon, le champignon.

Нагости, *adv.* le regal.

Нагощавамъ, *va.* régaler.

Награмадявамъ, *va.* encombrer, amonceler.

Награмадяване, *sn.* l'encombrement *m.*

Награпявамъ (правъ грапели по стѣна), *va.* 'herissonner ou 'herisser.

Нагрѣбевамса, *vr.* flétrir.

Нагрѣбителна работа, *sf.* Com. virement de parties, *m.*

Нагрѣвалка, *sf.* le chauffe-lit, la bassinoire, le moine.

Нагрѣвамъ, *va.* recuire.

Нагрѣване, *sn.* la caléfaction, le recuit et recuite *f.* [la liciniure.]

Нагрѣздене, sn. la crénelure, la 'hoche; || Bot. Нагрѣздано или Назжено колело, *sn. M  c.* le 'herisson. [sinué.]

Нагрѣзденъ (за листие), *adj.* Bot. lacinie, — крайшинъкъ (на монета), *sm.* le crâne-lage. [neler.]

Нагрѣзявамъ (монета), *va.* Num. cr  -Надавамъ, *va.* rallonger; || (выкъ), jeter un cri.

Надаване, *sn.* le rallongement.

Нададка, *sf.* la rallonge.

Надарявамъ, *va.* pourvoir.

Надварачъ, *sm.* un concurrent.

Надварително, *adv.* concurremment.

Надварямъ (нѣкого), *va.* gagner de vitesse *f.*; || -са, *vr.* concourir; || (съ другого), *fig.* faire assaut de.

Надварване, *sn.* la concurrence, le concours.

Надве-натри, *adv.* l'a茅quit *m.*

Надвечерь, *adv.* sur la brune ou à la brune.

Надвивамъ и Наддв-, *va.* vaincre, triompher de, gagner; 1. *fig.* subjuger, franchir, surmonter; 2. (самъ себѣ-су), se surmonter, se vaincre soi-même; 3. (всичкиъ спложки), avoir ville gagnée *f.*; 4. -са, *vr.* pencher.

Надвиване, *sn.* la victoire, le triomphe, le gain; || *fig.* le trophée, le laurier, la palme.

Надвивателъ, *adj.* vainqueur, surmontable; || *fig.* victorieux; -лио, -usement.

Надвивачъ, *sm.* un vainqueur. [ment.]

Надвивоносень, *adj.* victorieux; -чио, -еuse-

Надвигамъ, *va. fig.* relever; || -са, *vr.* se rengorger. [comber.]

Надвить, *adj.* vaincu; || бывамъ —, *vn.* succéder.

Надводна скала, *sf.* la vigie. — часть (на ладил), *sf.* Mar. l'accastillage *m.*, encastillage *m.*, oeuvres mortes *f.*; || прѣправяне на —, Mar. le racastillage.

Надвѣсвамъ, *va.* surplomber, déverser.

Надвѣсень, *adj.* abrupt.

Надграбначенъ, *adj.* Anat. sus-épineux.

Надгробенъ, *adj.* sépulcal, funèbre, tombaral, tumulaire.

— камъкъ, *sm.* le sépulcre, la tombe.

— памятникъ, *sm.* le tombeau.

Надгробно или Лапидарно писало, *sn.* style lapidaire *m.*

Наддавамъ (върху цѣна), *va.* surenchérir; || -са, *vr.* se laisser entamer.

Наддаване, *sn.* la surenchêre; || (на мезатъ), la mise.

Наддавателъ, *adj.* adjudicatif.

Наддавачъ, *sm.* un adjudicateur, surenchérisseur *m.*; || (на мезатъ), un enchérisseur; || (който дава повече), le plus offrant, *m.*